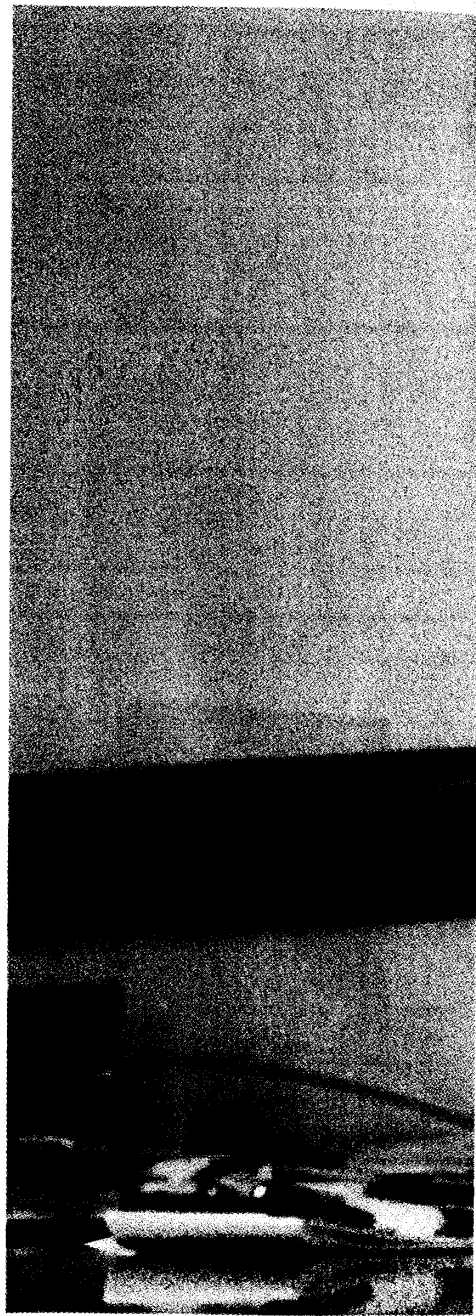

“Janša je zelo hitro podlegel skušnjavam oblasti”

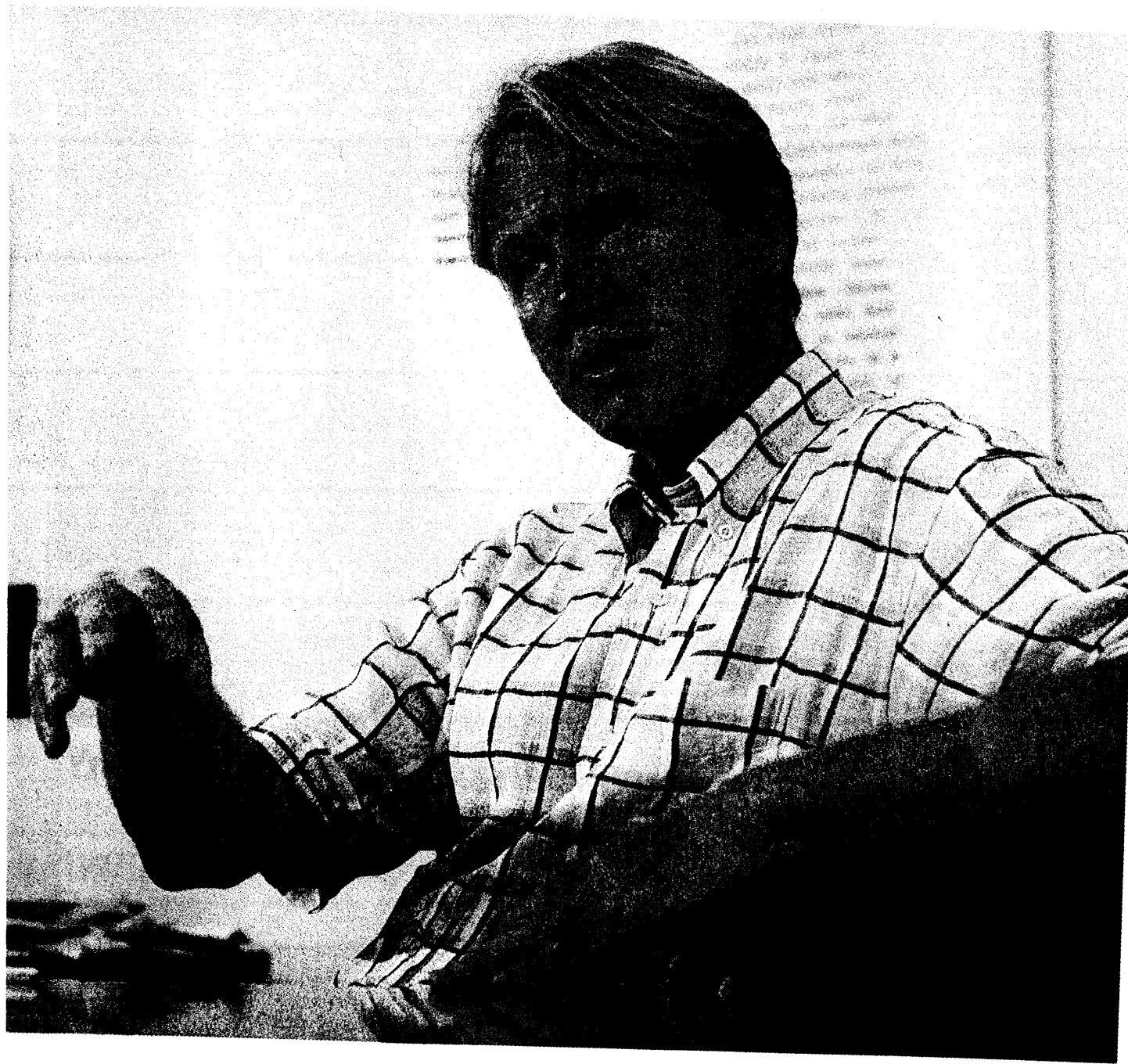
V času ko je bila Liberalna demokracija Slovenije “obsojena na oblast”, so Gregorju Golobiču pogosto očitali vzvišenost in cinizem. Bil je operativni vodja največje stranke. Vedno je deloval nekako v ozadju, čeprav sam trdi, da je bil zmeraj v prvih vrstah. Zdaj je dejansko v prvi vrsti slovenskega političnega teatra. Je predsednik stranke Zares – nova politika, ki v predvolilnih anketah zaseda tretje mesto.

GORAZD UTENKAR
FOTOGRAFIJE: UROŠ HOČEVAR

GREGOR GOLOBIČ

Rodil se je leta 1964 v Novem mestu. Po gimnaziji je vpisal filozofijo, vendar študija ni končal. Ukvarjal se je najprej z uredniškim delom in potem s politiko. Leta 1990 je bil poslanec v osamosvojitveni skupščini, od 1992. do 2001. pa generalni sekretar in drugi človek Liberalne demokracije Slovenije; stranko je neuradno vodil on, ker uradnega predsednika Janeza Drnovška to delo pač ni zanimalo. Leta 2001 si je vzel študijski dopust in končno diplomiral iz filozofije. Od junija 2002 do junija 2003 je bil poklicni predsednik sveta LDS, potem pa je politiko zapustil in se zaposlil v zagorskem podjetju Ultra. Konec 2006. je izstopil iz LDS, ob kateri se je takrat že zbiral odbor za pokop. Čeprav je ob zaposlitvi v Ultri napovedoval dokončni ali vsaj dolgoročni odhod iz politike, je brez nje zdržal le štiri leta. Lani oktobra je, menda po precejšnjem omahovanju, postal predsednik stranke Zares – nova politika. Je poročen in ima sinova v najstniških letih.

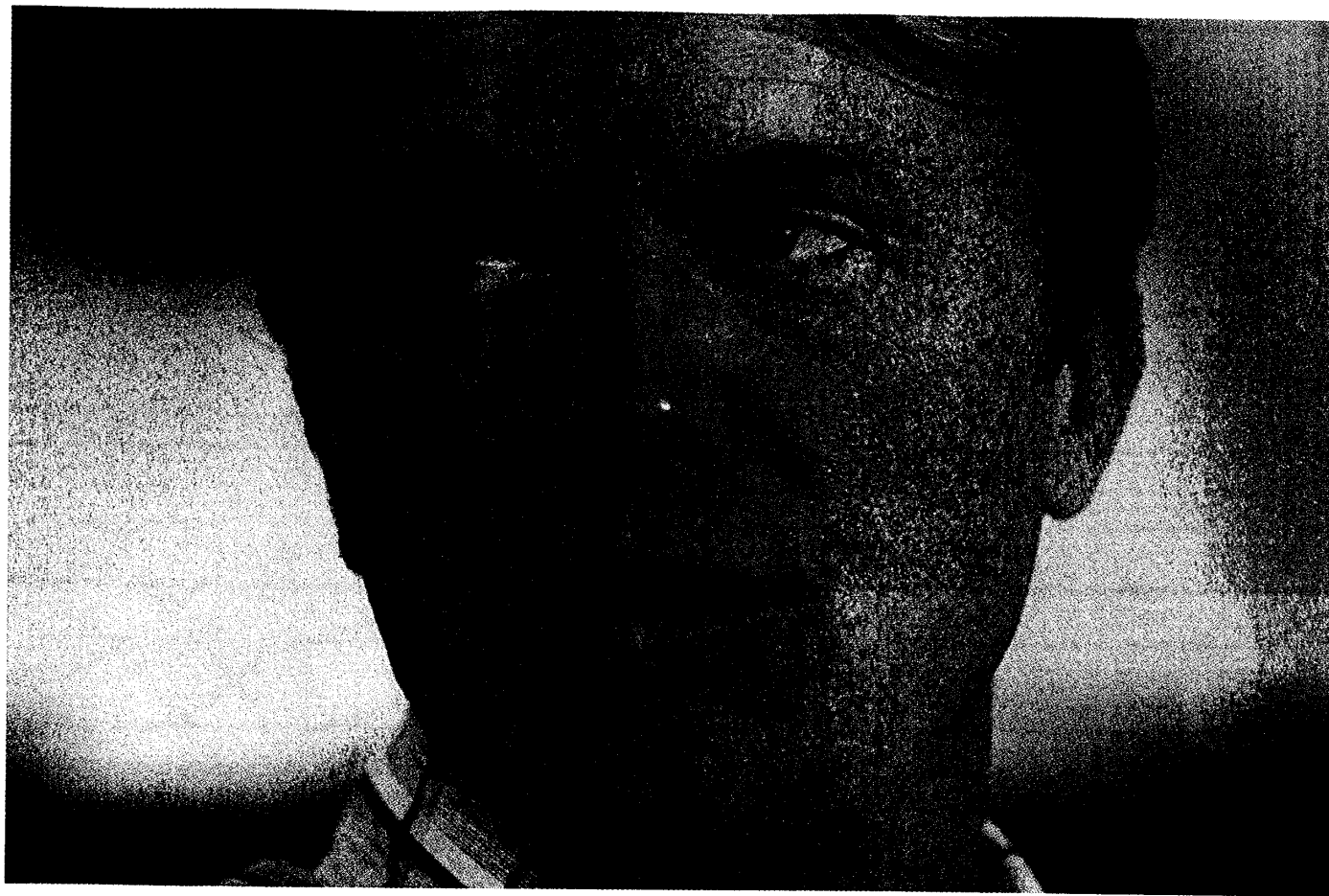

Njegova vzvišenost in cinizem sta na novem položaju skoraj izginila. Je gostobeseden sogovornik in upravičeno velja za enega redkih slovenskih politikov, ki je v besednem dvoboju kos zdajšnjemu premierju. Če bi levi politični blok, v katerega pogojno sodi njegova stranka, na volitvah izgubil, Golobič ne vidi skoraj nobenih možnosti za sodelovanje v drugi vladi Janeza Janše.

Vaša stranka, ki jo vodite od ustanovitve pred slabim letom, ima v imenu zapisano novo politiko. Kaj konkretno nova politika pomeni?

Veliko reči. Po razmeroma dolgem obdobju smo bili prva nova stranka, zdaj je takšnih že več. Tudi Nova Slovenija ni nekaj povsem novega, nastala je po razcepu strank po neuspešnem zlitju Slovenskih krščanskih demokratov in Slovenske ljudske stranke leta 2000. Izhodišče je torej bilo ustanovitev nove stranke, kar je bilo netipično, kajti ni se zgodilo čez noč. Ni se zbralo deset ali dvajset ljudi in razglasilo razodetja. Najprej je bilo društvo Zares; od marca do oktobra 2007 je skozi niz internih in javnih debat razmišljalo, kaj so izzivi sodobne politike, kaj je tisto novo, kar ljudje od nje pričakujejo, katere vrednote mora politika obuditi ali

postaviti na novo. Večina strank je nastala pred davnimi osemnajstimi, devetnajstimi leti kot projekt volje neke skupine, ki je vnaprej vedela tako rekoč vse. Leta 2007 je bilo treba začeti popolnoma drugače, če naj bi bila stranka res drugačna. Nova je tudi organizacija, ureditev notranje demokracije – predsednika in podpredsednike volijo vsi člani neposredno, po pošti. Poskušali smo slediti še enemu vodilu nove politike, interaktivnosti oziroma neposredni demokraciji. Ker imamo kot nova stranka zelo omejene vire, nam je zelo prav prišel internet. Nova politika torej ni le v novih problemskih in programskih izzivih, ampak je v mar- ➤

“Pod vprašajem so temelji demokratične urejenosti Slovenije, da so vsi, tudi člani SDS, enaki pred zakonom.”

sičem predvsem v drugačnem pristopu in zavedanju vloge politike.

Najvidnejši predstavniki stranke Zares – člani in vi kot predsednik – nikakor niste novi politiki. Kaj novega lahko ponudite?

Stranka še ni nastopila na volitvah, zato je popolnoma jasno, da so poslanci tisti, ki so leta 2004 nastopili na volitvah in pridobili zaupanje. Poleg mene ima stranka sedem podpredsednikov in podpredsednic, od katerih prej nihče ni bil aktiven v politiki. Razen Francija Keka. Sprva nisem bil navdušen nad idejo, da bi postal predsednik, vendar so me prepričali, da nova stranka na čelu potrebuje nekoga, ki bo združeval izkušnjo, kako se v kratkem času in z omejenimi viri ustvari tako zapleten organizem, ter je po drugi strani dovolj odprt, da bo vedel, kateri so izzivi nove politike. Imamo celo vrsto do zdaj politično neaktivnih ljudi, na primer na skrajnih koncih Slovenije Ferija Lainščka in Franca Jurija ...

Prvi je kandidiral na prejšnjih volitvah.

Za As, vendar zdaj stopa v parlament z zelo ...

Tudi Franco Juri ni ravno nov obraz v politiki.

No, vrača se po dolgih letih. Je pa med kandidati večina takih.

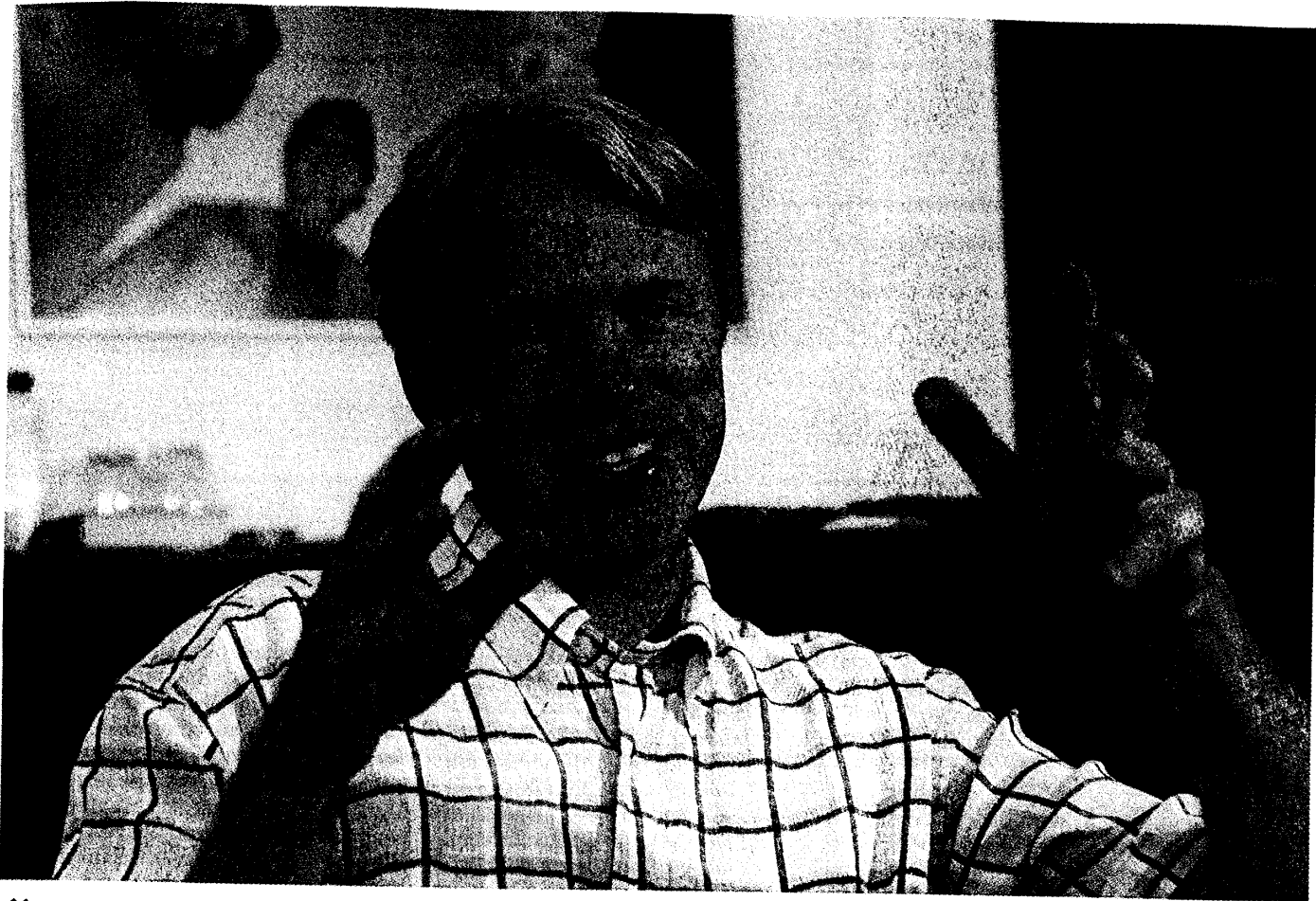
Poleg prebežnikov iz Liberalne demokracije Slovenije so se vam pridružili prebežniki iz še ene stranke, Stranke mladih Slovenije. Potem ko je As na prejšnjih volitvah doživel relativen neuspeh in se ni prebil v parlament, je svoje delnice po nizki ceni prodal vam. Kaj ste pridobili s Francijem Kekom in njegovo družino?

Ce bi vaše vprašanje temeljilo na dejstvih in bilo minimalno korektno, se “pridobitev” sploh ne bi postavljala pod vprašaj. Pri nas ni nobenega prebežnika, ne iz LDS ne iz SMS. So ljudje, ki so bili tvorci ene in druge formacije. Iz LDS so

odšli, ker so presodili, da se je tam pojavil zastoj, ki onemogoča tisto, zaradi česar so pred leti stopili v politiko. Nikamor niso pobegnili.

Stranka As je nastala po tistem, ko se vodstvo Stranke mladih Slovenije ni zmejnulo za zahtevo več kot devetih desetih občinskih odborov po sklicu kongresa in preverjanju zaupnice vodstvu. Ustanovili so svojo stranko in na državnozbornskih volitvah dosegli sorazmeren uspeh, ne neuspeh. Imeli so najboljši rezultat od treh strank, ki so za malo ostale zunaj. Uspelo jim je ohraniti svoj glas in z njimi smo veliko pridobili. Naš dogovor je bil zelo korekten, pošten in pravičen. Ni šlo za delnice, ki bi se menjavale pod ceno ali pod mizo. Oni so dobili možnost nadaljevati politično pot v širši navezi, mi pa ljudi, izkušene v novi, neokosteneli politiki.

Ob razkolu v SMS je bilo precej ugibanj, da za dogajanjem stoji LDS oziroma vi osebno. Kakšna je bila vaša vloga pri tem?

“Ministri nastopajo sami, hvalijo se z bedastim razumevanjem pregovora, da se dobro blago samo hvali.”

Takrat, leta 2004, sploh nisem bil aktiven v politiki. Ne vem, kako bi lahko kdorkoli vplival na to, da vodstvo SMS – to je govornice razširjalo – ni hotelo spoštovati lastnega statuta in sklicati organov za razpravo o težavah. Zahtevo devetih desetih občinskih odborov upošteva vsaka stranka, razen tiste, ki je iz študentskih časov navajena v maniri razsvetljenega vodstva obravnavati člane kot nujno zlo.

Glavnino Zares sestavljajo nekdanji poslanci LDS. Se strinjate?

Ne. Glavnino Zares tvori več kot štiri tisoč članov, manj kot desetina jih je bila do zdaj aktivna v katerikoli stranki. Poslanci so pač poslanci. Poudariti je treba, da imajo zdaj veliko več možnosti za izražanje svojih stališč; v času krča LDS, od volitev 2004 do leta 2006, jih niso mogli v tolikšni meri.

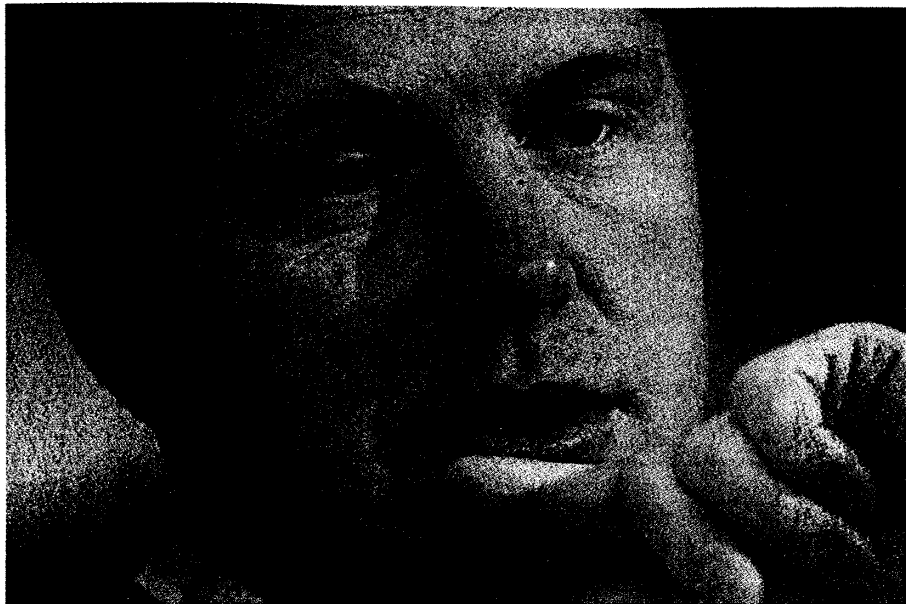
Kakšno vlogo ste imeli pri razpadu LDS? Po vaši vrnitvi članske izkaznice se je začel njen dokončni razpad.

Zavedal sem se, da izstop ne bo brez posledic. Takrat je bilo veliko zgodb v slogu, odšel je, ker ni prenesel poraza. Odšel sem leta 2006, več kot dve leti po volitvah. S porazi nimam težav, zame so sestavni del politike. Odločitev je bila zame osebno zelo težavna. Sprejel sem jo, ker v dveh letih po porazu stranka ni bila sposobna sprejeti tega dejstva, se postaviti na noge. Dogajala se je absurдна igra notranjega boja za nekaj, česar sploh ni bilo več. Presodil sem, da bi z vztrajanjem v stranki prispeval k podaljšanju agonije. Treba je bilo narediti odločno, radikalno potezo, da bi se v LDS nekaj premaknilo. Če pogledate natančno, se je s tako imenovanim razpadom LDS konec 2006. in na začetku 2007. politični prostor začel razgibavati. Socialni demokrati so prvič prehiteli Slovensko demokratsko stranko, LDS je izvolila novo predsednico, zarisovati se je začela nova stranka Zares. Vse to je nezaupnico sedanjih vladi postavilo kot realno možnost. Leta 2005 in 2006 je prevladovalo pre-

pričanje, da je Slovenija obsojena na še en mandat te vlade.

Ste se vrnili v politiko, da bi obudili zapuščino LDS?

Le kolikor jo razumete v smislu vrednot s prehoda v demokracijo konec 80. in na začetku 90., pa tudi sredi 90. let, z odmi- kom Janeza Drnovška od tradicionalnih političnih delitev. Moja vrnitev ni bila posledica načrta, tudi predsednik Zares sem postal po spletu okoliščin. Pomembno se mi je zdelo dvoje. Prvič: da bodo volitve 2008 res volitve, ne rekreacija za vladajočo koalicijo. Drugič in še bolj pomembno: Janez Janša in SDS sta v dveh letih zapr- vila zgodovinsko priložnost, ki je redka in je Drnovšek v vsej karieri predsednika vlade ni imel, namreč da končata tranzicijo. Janša je pred volitvami nastopal z retoriko preseganja črno-belih delitev, vendar je zelo hitro podlegel skušnjavam oblasti. Leto 2008 ne sme biti leto, ko se bo tranzicija še podaljšala, ampak ko bo politika začela delovati na nov način. >

Kdo je pravi naslednik izvirnega LDS? Okrnjena stranka s tem imenom pod vodstvom politične začetnice ali Zares pod vodstvom sive eminence nekdanje LDS?

To vprašanje se mi ne zdi pomembno, z njim se ne ukvarjam. Stara LDS je stvar zgodovine. Katarina Kresal postavlja novo stranko, ki se v enem delu inspirira v izvirni LDS, daje pa ji svoj pečat z novo ekipo. Tudi nekateri v Zares nosimo s seboj te korenine. Hkrati vemo, da zgodovine ne moremo ponavljati. Utreti moramo nove poti. Tako Slovenija kot svet sta pred novimi izzivi. Stranke se ne smejo absolutizirati v smislu, da so alfa in omega neke družbe, ki odreja misel in smisel vsega.

V zapuščini LDS je verjetno najsvetlejša točka Janez Drnovšek. Zato je nekoliko presenetljivo, da si ga nihče ne poskuša prisvojiti. Celó ob odkritju njegovega kipa v Zagorju je bil edini politik Janez Janša, kar je bilo bolj ko ne slaba šala.

To je bilo perverzno, sprevrženo. Janša ima dober želodec. Glede Drnovška pa mislim, da je prevelika osebnost slovenske scene, da bi si ga kdorkoli mogel ali smel prilaščati. Sam je želel biti dostopen vsem, zato je v zadnjem obdobju namenjal toliko časa in energije pisanju knjig; napisana beseda ostane – vsem. Če je neprilaščanje presenečenje, je pozitivno presenečenje. Z navzočnostjo ob odkritju kipa so nekateri, ki se niso opravičili za izjemno grobo ravnanje z Drnovškom in obkladanje z lažmi v zadnjih letih, izvedli neko gesto. Jezilo in zabavalo me je, ko je predsednik vlade tam dejal, da je želel počastiti predstavnika druge politične opcije. To pomeni, da o Drnovšku ne razume ničesar. Janez Drnovšek ni bil predstavnik nobene politične opcije. V

nasprotju z Janšo, ki je predstavnik ene opcije. Vendar mu to ne daje pravice, da bi svoji podobi prirejal druge.

Poleg tega je Janša dejal, da je Drnovšek njegov predhodnik, kar je nenavaden lapsus, saj je bil med njima premier Anton Rop. Lapsus kaže na Janševo željo, da bi sebe priličil Drnovšku in Drnovška sebi. Oboje je nemogoče. Preprosto nista in nikoli ne bosta nastopala v isti ligi.

Pravite, da se v politiko niste vrnili načrtno. Kaj je bil odločilni vzgib?

V spominu nimam enega dogodka. Zdelo se mi je, da je članstvo v LDS postalo breme v smislu, da nekaterim ljudem sporočam, češ da je vse v najlepšem redu. Ob izstopu nisem imel natančnega načrta, kako naprej.

Kako so vas ustanovitelji Zares prepričali?

Z osnovno zastavitvijo združenja Zares. Da odmikanje politike od realnosti ni dobro in da je še slabša popolna politizacija družbe. Na posvetih združenja se je pokazalo, da ljudje želijo spremembo. Po svojih močeh pomagam pri udejanjanju teh želja.

Kaj novo politiko v zdajšnji slovenski politiki najbolj moti?

Moti jo prevlada stare politike. Logika, da je politika nad vsem. Da je njen smisel vladanje in posledično obvladovanje. Da ne dopušča "tretjega". Za zdajšnjo vlado je značilno – politika na splošno ni imuna za to, pri sedanji vladi in SDS pa je to prignano do vrhunca –, da si bodisi naš bodisi sovražnik. Sistematični napad na vse formalne in neformalne institucije z vlogo tretjega, zunanjega, nadzornega kaže na to temeljno potezo. Tradicionalno so jim bili trn v peti mediji, po definiciji "tre-

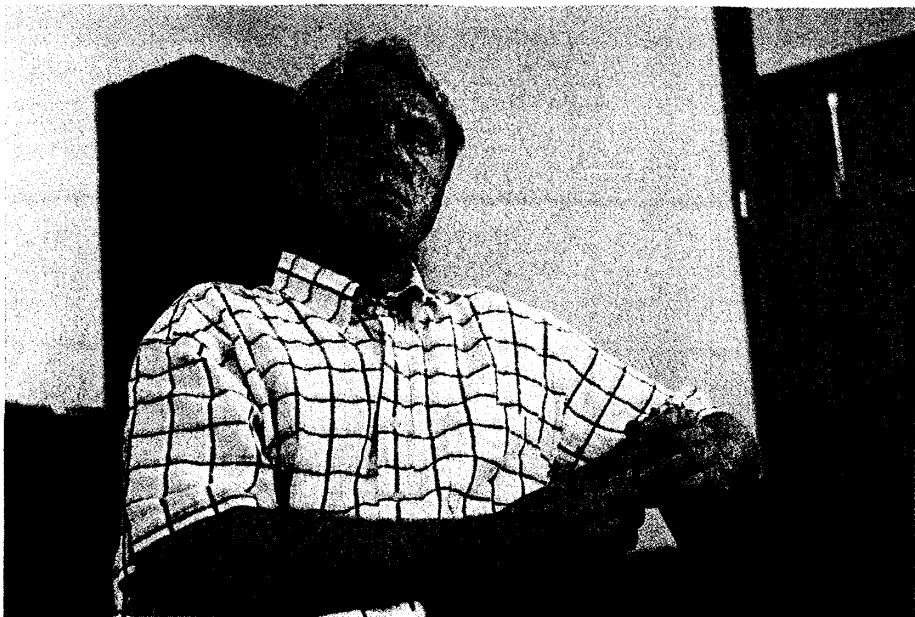
tji", ki nastavljajo ogledalo oblastnikom, potem spor s predsednikom države, onemogočanje opozicijskih preiskovalnih komisij v državnem zboru, neupoštevanje računskega sodišča, spor z ombudsmanko, informacijsko pooblaščenko, odpravljanje komisije za preprečevanje korupcije, spor s sodniki. Pod vprašanjem so temelji demokratične urejenosti Slovenije, da so vsi, tudi člani SDS, enaki pred zakonom. Predsednik Danilo Türk je prav tako letos nekajkrat neposredno opozoril na odnos izvršne veje do drugih vej oblasti, predvsem sodstva.

Najbrž zato, ker je kot pravnik bolj občutljiv za sodstvo.

Da, vendar ni samo pravnik. Ima izkušnje, kako sodobne države delujejo. Gre za to, ali "priznajemo ovaj sud" ali ne. Boljševiška miselnost, s katero kot z mentalnim horizontom sedanja vlada ruši institucije države, je nekaj, s čimer Slovenija odstopa od standardov, nedvoumnih v Evropski uniji.

Imate ideje, kako te težave odpraviti?

Kot ključno smo poudarili samoomejevanje politike. Na začetku so se tej ideji nekateri posmehovali, danes pa jo skoraj vsi radi uporabljajo, žal samo retorično. Predsednik vlade je pred nedavnim pozval vse stranke, naj sledijo njegovi in v statute zapišejo, da člani njihovih vodstev ne bodo v nadzornih svetih podjetij. To je navadno sprenevedanje. Generalni sekretar vlade je bil do izpeljanega menedžerskega prevzema v nadzornem svetu Istrabenza, v upravi Darsa ali DDC sedijo župani iz SDS. Njihove odločitve niso strokovno utemeljene, so politične. To se je videlo pri šentviškem predoru. Minister Radovan Žerjav je popolnoma

“Če bi vlado sestavil sedanji mandat, bi se veliko raje odločili za opozicijsko vlogo.”

odgovoren za dogajanje na Darsu. Vede se kot minister za obtoževanje drugih. Vendar minister ne dobiva plače za to, da hodi na tiskovne konference, kot kalimero stoka, češ da je žrtev zarot, kako nihče ne opravi svojega dela. Sam ne opravi svojega dela! On je postavil upravo Darsa, ki ni kompetentna opraviti tega dela. On se je iz ministra prelevil v superdirektorja Darsa, zato je logično, da bi moral zaradi napak odstopiti. Tudi predsednik vlade, ki je ustvaril razmere za takšno početje, bi moral prevzeti odgovornost.

Glede na predvolilne napovedi se špekulira, da bi ob relativni zmagi SD Borut Pahor zlahka sestavil vlado iz svoje stranke, Zares, LDS in morda še katere manjše. Je ta račun spisan brez krčmarja?

Vsi računi, spisani pred volitvami, so brez krčmarja. Volitve so odprte. Relativna zmaga je relativna, zmagovalec mora poiskati ustrezno soglasje. Pomemben je izid vsake stranke. Ni nemogoče, da bi dobil Janez Janša dovolj podpore za še eno vlado.

Ob relativni zmagi SDS Janša po sedanjih napovedih z enako koalicijo ne bi mogel sestaviti vlade. Bi bila Zares pripravljena stopiti v drugo Janševo vlado? Si lahko predstavljate takšno sodelovanje?

Tega si ne predstavljam. Če bi ponovno dobil tolikšno podporo in bi nas povabil na pogovor, bi se ga udeležili. Na njem bi poudarili številne točke nestrinjanja s početjem njegove vlade in načrti za prihodnost. Verjetno bi se pogovor končal z obojestransko ugotovitvijo, da smo si preveč različni. Če bi vlado sestavil zdajšnji mandat, bi se veliko raje odločili za opozicijsko vlogo.

Spreminjanje zakona o Radioteleviziji Slovenija in referendum o tem sta bila prva dogodka, ko sta SD in takrat še enotna LDS premagali povolilni krč in se povezali. Ena od zdaj vaših poslank, Majda Širca, je bila med glavnimi nasprotniki zakona. Kakšno je vaše mnenje o njem?

Slabo, takšno, kot je mnenje o programu RTVS. Ta ima sicer veliko kakovostnih oddaj, mladinskih, izobraževalnih in dokumentarnih. V tistem delu programa, ki je očitno privlačen za sedanjo politiko in zaradi katerega si je z zakonom odprla vrata za vdor grandomanskih idej o podrejanju nacionalne televizije, pa vidimo, da je to televizija monologa, enostranskega informiranja, prirejanja informacij. V volilnem letu 2004 ni bilo mogoče, da bi kak minister nastopil sam. Zdaj je to postala praksa. Ministri nastopajo sami, hvalijo se z bedastim razumevanjem pregovora, da se dobro blago samo hvali. Karl Erjavec je to povedal z besedami: kdo me pa bo hvalil, če se ne bom sam? Po dolgih letih RTVS s težavo zapuščajo mnogi uveljavljeni novinarji. Zgodilo se je uničenje medija. To bo zelo težko popraviti. Zakon je treba nujno spremeniti. Ni slab zato, ker mu je nasprotovala opozicija, ampak mu je nasprotovala stroka, prizadeti, novinarji in medij kot tak.

Če bi bili člani koalicije, bi spremembo zakona predlagali ali zahtevali?

V vladno koalicijo bi stopili samo pod pogojem, da bo zelo jasno zapisano, da se ta zakon v temelju spremeni.

Kaj pa zakon o medijih, z dvomljivim financiranjem medijskih vsebin, bolj znan kot medijski sklad?

Sama ideja je bila sprejeta z mešanimi občutki. Od odobravanja do nasprotova-

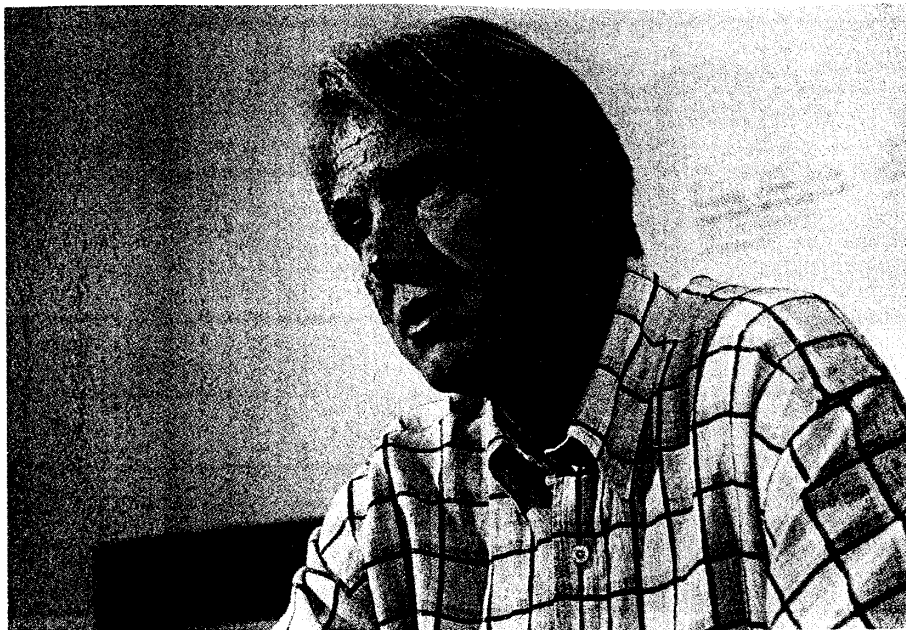
nja, od velikih pričakovanj do tega, kar se je na koncu zgodilo. Nezanemarljiva sredstva se razpršijo na drobiž, s katerim pogosto nagrajujejo nekatere vladi podrejene medije. Zdaj je tajno, kdo je dobil javna sredstva, razdeljena na javnem razpisu, kar kaže na absurd vsega početja ministra za kulturo Vaska Simonitija. Osebno menim, da bi morali sklad, če bo obstajal še naprej, prepustiti regijam za krepitev regionalnih medijev.

Tahip v povezavi s prej omenjeno predpostavko obstajajo naši in sovražni mediji. Priča smo tudi nastanku niza toaletnih časopisov – tako kot so nastale toaletne agencije za merjenje javnega mnenja –, namenjenih diskreditaciji političnih nasprotnikov. Ogromno je sprenevedanja, kdo stoji za njimi, kdo jih financira. Na to vprašanje je nedvoumno odgovoril Sherlock Holmes; ko pri zločinu v hiši pes ni lajal, je to pomenilo, da zločinca pozna. Zato je treba pogledati, na koga ti mediji ne lajajo – ne lajajo na SDS. Obstaja utemeljen sum, da se za njihovim financiranjem skrivata zloraba davkoplačevalskega denarja ter izraba vpliva oblasti na podjetja v delni ali večinski državni lasti. Vse je pod pokrovko, za katero sem prepričan, da bo po volitvah odletela in nam pokazala celotno sliko zadnjih let. Takrat se bo treba še resneje vprašati, kako je bilo mogoče, da je slovenska demokracija padla na tako nizko raven.

Se vam zdi, da so se razlike, razslojenost v slovenski družbi pod Janševo vlado povečale?

Statistika temu mogoče ne pritrjuje povsem. Vsekakor pa je v tem mandatu zelo majhno število ljudi pridobilo ogromno bogastvo. Po letu 2000 je bilo 28 velikih menedžerskih odkupov, 26 v tem mandatu. Če primerjamo te novokom- ➤

"S porazi nimam težav, zame so sestavni del politike."

ponirane bogataše, nastale s sestanki in kravjimi kupčijami v pisarni predsednika vlade, z ljudmi na pragu revščine ali celo pod njim, so se razlike nedvomno povečale. Pred novo koalicijo bo težka naloga, kako popraviti to sliko, kako zastaviti davčni sistem in kako, upoštevajoč enakost pred zakonom, preveriti vse sporne primere privatizacij ali prihvatacij. Vlada poskuša zdaj, pred volitvami, v tubo potisniti pasto, ki jo je sama iztisnila, vendar deluje izrazito nekredibilno.

Ena vročih predvolilnih tem je inflacija. Ste vi pred štirimi leti živeli bolje ali slabše, kot živite zdaj?

Ljudje v dohodkovnem razredu, v katerem sem sam, še posebno pa tisti, ki imajo večje prihodke, teh inflacijskih pritiskov niso tako močno občutili. S tem ne mislim, da sem na dohodkovni lestvici posebno visoko. Moja mesečna plača – in to so vsi moji dohodki, saj nimam dividend, sejin, avtorskih honorarjev in podobnega – je nekaj manj kot dva tisoč evrov. V proračunu tega dohodkovnega razreda so hrana in podobne stvari že prej zavzemale razmeroma majhen delež, če ga primerjamo z ljudmi z nižjimi dohodki. Pri teh je učinek inflacije veliko večji in pozornost do njih toliko bolj potrebna. Geslo SDS Blaginja za vse je cinično, saj so premnogi občutili draginjo za vse. Inflacija, težava, ki so jo na začetku podcenjevali, ni rešljiva z demagoškimi političnimi gesli.

Se torej leta 2008 na splošno živi boljše ali slabše kot pred volitvami 2004? Gospodarska rast je bila sicer visoka, vendar jo je požrla inflacija.

Mnogi občutijo, da so bili v času visoke rasti prikrajšani za udeležbo pri rezulta-

tih. Pri plodovih zlate dobe, kakor ji še vedno pravijo predstavniki oblasti. Vlada je šele zadnje leto, tudi zaradi pritiska opozicije, začela ukrepati v smeri zakona o udeležbi delavcev pri delitvi dobička podjetij. V Zares razmišljamo, da bi bila ta, ob ustrezni davčni vzpodbudi, obvezna, ne prostovoljna, kakor je določeno zdaj.

Kakšen izkupiček na volitvah bi bil za vas uspeh, glede na to, da neposredna primerjava s prejšnjimi za vašo stranko ne bo mogoča?

Za stranko, nastalo manj kot leto pred volitvami, je gotovo uspeh, da pride v parlament. V njem smo s poslansko skupino, ki šteje sedem poslancev, že zdaj, zato bi bil neuspeh, če nam tega števila ne bi uspelo vsaj obdržati. Več kot deset mandatov bo zanesljivo uspeh.

Čeprav ga politika zares mika, je nekdanji predsednik Milan Kučan zanikal nastop na jesenskih volitvah. Zato so toliko živahnejša ugibanja, ali bo na listi Zares ime ljubljanskega župana Zorana Jankovića. Bo?

To so ugibanja. Liste še nismo določili. Seveda pa Jankoviću ni vseeno, kaj se bo zgodilo na volitvah in po njih. Ta oblast je s spremembo zakona o lokalni samoupravi izrazito oškodovala Ljubljano, zdi se, da tudi zaradi njegove izvolitve proti njeni volji. Težave Ljubljane je obravnavala arogantno in ignorantsko. Premestitev dogajanja ob predsedovanju Evropski uniji iz glavnega mesta je bila simbolni dokaz političnega diskvalificiranja Ljubljane. Janković o teh stvareh razmišlja, vendar vi in bralci veste, da odločitve sprejema sam. Njegova zavezanost pro-

jektom, s katerimi je zmagal na občinskih volitvah, je precejšnja, zato ni najbolj verjetno, da bi sredi dela odšel.

Ste se o njegovih razmišljanjih z njim pogovarjali?

Pred časom, ob drugih temah.

Katera področja vas najbolj zanimajo? Je to zunanja politika, gospodarstvo, javne finance ali kaj drugega?

Nepomembnih področij ni. V volilnem programu stranke – o njem še razpravljamo in ga bomo predstavili prihodnji teden (pogovarjali smo se prejšnjo sredo, op. p.) – imamo ideje o tako rekoč vseh področjih. Tu ni mogoče delati hierarhije. Optika, ki mora prevevati celoto, je trajnostni razvoj. Naši kandidati prihajajo z različnih področij, zato se nam o ničemer ne bo težko pogovarjati, vendar takrat, ko bo to prišlo na dnevni red. Zdaj se s tem ne ukvarjamo.

Kandidate za volitve v državni zbor ste torej že izbrali?

Od 88 smo jih dokončno dorekli približno 75. Prihodnji teden bomo na svetu stranke določili kandidatno listo.

Katero mesto v vladi bi si želeli vi osebno, če bi bila Zares po volitvah v koaliciji?

Nikoli nisem imel takšnih želja, sicer bi v vladi že kdaj bil. Funkcije razumem izrazito funkcionalno. Namenjene so temu, da nekaj storiš. Poleg tega je že Matej Lahovnik povedal, da ne nalagaj na ogenj, ko je zajec še v gozdu. V politiki je tako ali tako preveč ljudi, ki želijo deliti tisto, česar nimajo, in tega števila nočemo povečevati še sami. ☐